

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

АБОНАМЕНТЪ:

За България год 16 лв.
За странство - 32 лв.
За обявления се плаща по 30 ст. на кв. см.

Адресъ:
в. Добруджа, Бабадагъ.
Издана:
понеделникъ, сряда и петъкъ.
Единъ брой 10 ст.

ТЪРЖЕСТВАТА ВЪ ДОБРИЧЪ.

4 септември 1918 г.

Днес се и вършатъ тоно двѣ години отъ деня, въ който гр. Добричъ биде освободенъ отъ ромския окупаторъ. Това дѣе и паметенъ за добричскитѣ граждани и той не остане безъ никакъ единъ отъ най-големитѣ празници за населението въ този градъ, защото приятелното поздравително не може да не си спомина за героичнитѣ подвизи на почетата български хабробецъ под командата на генералъ Капарджиевъ, които славака веригитѣ на едно черно робство и направиха да изгнѣе надъ познатото население отново слитице на свободата; не може нѣма година на тоя денъ да не поднася живи вѣнци отъ прѣбикъ дѣтва надыъ гробовитѣ на хилядитѣ български чедъ, които тукъ проляха оската кръвъ за постигане на едно велико дѣло; не може това поздравително да не се свърта надыъ тия паметнични на самостоережности и де не отпраща къмъ повешенни голми молитви за упокоение душитѣ на тия, които подъ силнитѣ напоры на многохисливитѣ пѣлвизи на прогавиана три дни вода станаха борба, като прѣдпозитачна смъртита прѣды отоглѣнено; не може, най-послы, да не се прѣпраща прѣды паметита на стотината мчелници, невроча избити около добричската гара, и прѣды тѣя на героитѣ, जो поиматъ за вѣчни вѣрменѣ въ пантеона на бесмърт прѣды около Добричъ.

И тази година 4 септември биде тържествено отпразнуванъ при участито на всички граждани и греджати отъ града, при много тощи отъ околностиа, при около 1200 други, дощи отъ разни мѣста на Царство България и при участието на прѣдставителѣ отъ освободителната на Добричъ — хабробата Сборна дивизия, чинто живи герои не бѣха забравили да направятъ онова музика да мазирѣ въ мѣстата на нейнитѣ подвизи хаминитѣ на великата олоха на единъ народъ.

Въ паметъ на баткитѣ около Добричъ, — сѣщата Сборна дивизия бѣ устроила и днесъ се отвори артистично-промишлената изложба на прѣдмети, изработени отъ самитѣ вѣнциа на дивизията.

Тържествата почнаха оше на 3 септември съдыъ обѣды. Къмъ 5 часа се ослуша панахида при гарата за убититѣ отъ ромскитѣ власти граждани.

Градътъ се празнично ояченъ съ олагове, цвѣти и зеленина. Цѣлото население въема участие въ тия чествования на великия денъ.

Вечертѣ въ градския салонъ се даде

Положението на бойнитѣ фронтове

Вюлетинъ отъ Щаба на дѣлѣта армия за 2 септември 1918 год.

Македонски фронтъ. Въ долината на горна Шкумба и северно отъ Ватола нашитѣ прѣдѣлы поточе разпрѣкоха се отъгъ вѣрните дѣла щурмови отдѣлення. Южно отъ Хума при с. Мокча и отъ дѣветъ страни на Вардара голена артилерийска стрѣла отъ наша и неприятелска страна. Английска пѣхота отдѣлення се оячиха на нѣколко мѣста по дѣлата брѣга на Вардара да прѣдличатъ нашитѣ постове, но бѣха прогонени съ силъ и отчасти съдыъ ржкопашна борба. Източно отъ Черна и въ долината на Струма оупѣши за насъ въздушни боеве. Германска Вилхелмсдобѣя Физелеръ спечеда 14 лобѣды, като оазна съдыъ бой въ въздуха оидѣтъ неприятелски аероплани, които падна горѣщъ северно отъ с. Буди мирци.

Особеничесте събѣщания.

Запленѣ Воененъ Театръ. Група Армия на Баварския Прѣтоловаслѣдникъ и Бйонъ. Отъ двѣ страни на Ли неприятелскѣ е въ бой съ нашитѣ авангардови войски и е свърѣлналъ до известа Норверсеръ Ингъ — Вакъ — Сенжоръ — Лавонтоу — Ринъ — Бюркъ. Пѣтитъ обсѣени отдѣлення му причиниха въ тия оветѣ значителни загуби и всели при нахѣдежиата си пѣлвизна. По бойния фронтъ между Скаръ и Соме дельтѣ прѣгна окопони. Насе отагиса на шитъ часъ и прѣвъ ползватѣа и-щъ на ли

операта „Горската Царица“ отъ Шумерската опера дружба подъ управлението на г. Дюкмеджиевъ. Изпълненето на тази оперета, заслужено извика живитѣ одобрения на прѣдлѣжения отъ публиката салонъ.

На 4 сутринята грамадно мелетиво, начело съ една музика, носеще безброй вѣнци за героитѣ-покойници, се отпраща къмъ новата гара, гдѣто на слабоосвѣтената поляна стѣчатъ гробовитѣ на бесмъртнитѣ оячелницитѣ, съ своего старо знаме, учащитѣ се и пр. съ друга музика се отпраща за сащото мѣсто.

Аравита прѣды братскитѣ гробове, панахида отъ православното духовенство, друга оазна такава отъ мювѣритѣ духъ-вослужители, тжнатѣ пѣвци на църковния хоръ на Дюкмеджиевъ, словото на свещеника Йордановъ, пламената рѣчь на единъ младежъ, печални духъ на стирани гдѣ, молебна въ специально-пригветени пѣвци изохъ, похвалното слово на гражданива Г. Ситковъ, отличнича и трогателна рѣчь на полковникъ Данаиловъ, срдечни подрава отъ 30,000-тъ хабробитѣ силно на Сборната Дивизия, жини другари на покойникитѣ, които подрава се донесоха отъ делегатѣ на давнакитѣ полковникъ Малчевъ, — вочитѣ рожда се оазнавама да оисомеа, защото духътъ на заглѣпнитѣ гдѣ самъ свидѣтелъ, какъ се чествоваа тѣхнатѣ пемети и какъ се прѣнитъ заслугитѣ на участивитѣ въ великитѣ събития.

Къмъ 4 часа съдыъ обѣды се откри лобѣбата отъ полковникъ Данаиловъ и лобѣбата се вѣзгорѣ почна да разглежда изработенитѣ прѣдмети отъ българския воиъ, който умѣ ловко да върти оржикито се сѣщата она рѣка, която може въ свободно врѣме и на художествена работа да се отнава. Изящностиа на прѣдметитѣ, тѣхната красина и работна, особенитѣ или пѣл-разобразни оазна — вочитѣ постѣяа наблюда-теза въ удивление.

Тържествата продължиха до късно прѣвъ вечерята.

Въ тоя денъ и най-малкитѣ подробности отъ станалитѣ тулх прѣды двѣ години събития бѣха спомнявани и прѣбавявани отъ ошеднитѣ и прѣживѣнитѣ уасжитѣ на тежитѣ дѣя и величието на отрашнитѣ подвизи.

Изобщо, добичани и тоя пакъ показаха, че умѣятъ да цѣнятъ жертватѣ, които българското войнство е дадо за тѣхъ.

М. Г.

нията Арло — Нюверъ — Манакуръ. Това дѣежние подготвено отъ нѣколко дѣла стана оновелъ планъ. Неприятелѣ почна оидѣ съдыъ нападенията си по оропта между Мозало и Пирова. Неприятелѣ не повтори вчера атакиитѣ си Стъ дѣлѣтѣ страни и Нойонитѣ французитѣ започнаха силни атаки, които бѣха неврочети сръбчу голямата мѣстностиа между Кампанъ и Буо. Неприятелскѣ, който напѣда на 4 чкити послѣ обѣды и прѣды обѣды сръбчу хабробата 202 пѣхотна дивизия, биде отбитъ, оаше така както и по другитѣ участииа на другитѣ нападения. По р. Елетъ разузнавателни наденяия на неприятелѣ.

Навадожиата сръбчу Консоаю-Шато бидоха оуетени. Между р. Елетъ и Ева французитѣ заодно съ Американцитѣ и италианцитѣ, съдыъ оидѣтъ артилерийски оягъ подновиха атакитѣ си, оаче тѣ бидоха отбити чрезъ ржкопашен бой. Вчера бидоха оазне 28 аероплани и 8 балона. Подпоручикъ Ромей овали 30 тѣя противникъ чрезъ въздушен бой.

Група армия на Германския Прѣтоловаслѣдникъ: Южно отъ Ришонъ, съдыъ едно оудѣсно нахѣдение, навѣдѣхоитѣ въ французитѣ окопи, отъ какѣто вземехъ картчѣваници и пѣлвизи.

Италински фронтъ. Северно отъ Проходо Молахе нашитѣ войскови дивизиони отдѣлення изгнѣдаха неприятелѣ съ една атака при Пунтъ-Салъ-Матково (В 3692 метра Монте-Женето В. 3526 и Гле-черова върхъ 3502 м.) Това прѣдприятѣа ообенно оячиха нашитѣ авиитѣ и въ семдѣтитѣ общини

имаше разузнавателна дѣйности. Друго нищо ообенно.

Вечерен бюлетинъ. До сега не е оячлено за никакви промѣшдетвия между р. Скаръ и Соме. Неприятелѣ напѣдаа сръбчу нашитѣ линии; между р. Елетъ и Соме. Подновениитѣ атаки на французитѣ бидоха отбити.

Постопни параходи. Събнаватъ стъ Ротердамъ, че английския параходъ „Энглингилъ“ разкисмрания отъ английското правителство холандскю параходъ „Прунелъ“ португалския параходъ „Лисабонъ“, белгиския параходъ „Мохетъ“ и швейцарския параходъ „Тайеръ“ сж торжисмрания „Тайеръ“ потѣвалъ стѣ дѣлия си сѣпшажъ.

Прѣдвизането на Кайзеръ Вилхелмъ въ Наухаймъ.

Берлинъ. Главна квартира 30 августъ. Императорътъ биде поорѣцитъ вчеръ, при прогитането си въ Наухаймъ на гарата отъ Царя на България и князъ Кирилъ. Двамата владѣтели останаха сами до вечерята; тѣ вечеряха заодно съ царскитѣ дѣтя, оидѣтъ продължиха разговора си га сѣмъ. Въ три и половина часа тѣ оидоха съ автомобилъ въ двореца Хомбургъ оондъ деръ Хъсе, отъ гдѣто императорътъ си замина обратно, вративенъ до Наухаймъ отъ Царя на България. Разговорътъ между двамата августейши оячници, който трая нѣколко часа, заогитѣ дѣлѣто военно-политическо положение, надѣхачъ отъ оячното рѣшениа да постоинствуваатъ заодно въ отбранителната борба на четворица оячнѣ и да запазятъ своята вѣрностиа на изпитаната оячлна оистема. Тоя разговоръ повтариди оше ведѣжъ сходството на възгледитѣ на двамата монархи по всички висшнѣ въпроси.

Императорътъ ярчи на Царя една оята прѣдоставяваща самия него, а на князичитѣ Евдокия и Надежда ордена „Луиза“. Българиякитѣ воененъ пѣлмоощникъ при германската главна квартира, генерала отъ оячната на Царя, Гаичевъ, императорътъ награди съ ордена пруската корона, II степенъ отъ звѣздици.

Добричкия иметъ до Главнокомандующия.

По олучай тържествата въ Добричъ, д. бричкия иметъ е подривае Главнокомандующия на Дѣйствующата Армия съ съдѣлата телеграма:

„Двѣ години вече отъ ояч денъ, въ който възразжидохме се ачина на свободата оаржкѣ нашѣя импѣчелъ на вѣрмето край. Двѣ години вече отъ денитѣ, въ който оячнитѣ на родната оимове оѣ оившено себостоирѣниае, се отворитѣ гѣрди разбиваха вражи замесди, гтовизици ни ново робство.

Двѣ години вече, отъ какъ наштвѣнитѣ отъ Васъ, Великитъ Вождъ, български чедъ разрушиха тежитѣ вериги на нашето робство. Добричското гражданство, което днесъ празнува празника на ираздидитѣ си, не може да не си спомни и за Васъ, оидѣтъ отъ прѣвитѣ виновници за неговата сѣжна свобода. Отъ името на града въ Вашето лице — подривавамъ неосбѣдната българска армия и я пожелавамъ най-свѣтли буджидни.

Кметъ: Георги Диниловъ.

ОТЗИВИ

правдана тревога.

Срѣоятъ и гредякитѣ пѣлмоощници-мѣчери въ Вашингтонъ биятъ тревога: тѣ сж се изпѣлвизили, че Слъжаението не оячло оудѣленъ миръ съ България. И ояч обща декларация прѣдупрѣждаватъ своитѣ оячници, какво нѣе трѣбѣа да се губи въз прѣдидѣе, че когато се говори за възможностъ за миръ между оячниците и България, касе се главно до Сърбия и Гърция, отъ една страна и до България — отъ друга. Защото — продължава декларацията — вочитѣ, босто България загладъ прѣвъ войнѣта, принадлежи на Сърбия и Гърция.

По тоя поводъ в. „Прѣпорекъ“ пишѣ: „Това значи, че дѣйтѣ сподизници отъ 1913 г., при такѣя олучай, оисаитѣ и настояватъ, тѣ прѣви да иматъ думата. Ние правимъ тоя аведъ, за да се види, че на гѣрци и сѣрби се залади Букурѣшкитѣ до-

говоръ отъ 1913 година и че тѣ искатъ пакъ България да имъ биде оставена въ рѣкѣтѣ, за да я обрабатъ, както тогана. За насъ нѣма нищо ново въ това сръбско-гредско становище. Затова никой оячничестъ човѣкъ въ България, независимо отъ оячниците вѣрности, не е мислитѣ за отдѣленъ миръ съ Слъжаението.

В. „Военни Известия“ доваа: „Ако сепаративнитѣ миръ за България е изключенъ, оше по-изключена е възможностиа България да се изостави на благовоението на Сърбия и Гърция. Върху това тамъ не си правитѣ илюзии. Тѣ знайтѣ, че българскитѣ възржженъ народъ нѣма да се самобасе. Само когато го убиятъ, сѣрби и гѣрци ще мгѣятъ свободно да разполагатъ съ неговата честъ, достоинство и земя.

Въ сръбско-гредската сбна декларация, съдыъ както се отхвърля възразжидитѣ сепаративенъ миръ между България и оячленението, авторитѣтѣ й не желантъ сега и оштъ миръ. А това е най-важното, най-оудѣленитѣ за насъ. България, заодно съ своитѣ оячници, винаги е била готова за оштъ миръ; тѣ сж заинавали не ведѣжъ това; тѣ и сега сж готови за оштъ, осправедливъ и достоенъ миръ.“

Ново послание на Уилсона

Вашингтонъ. 2/IX Кореспонденция бюро. По олучай дѣелъ на труда, г-нъ Уилсонъ оноворова едно послание въ росто казана: „Отначалото войната изглеждаше само като оячрана сръбчу нахѣдението на Германия, която както въ 1870 и 1876 г. оисае да оисае оячнитѣ амбиционитѣ си планове, но сега очевидно е, че се насас за нѣщо повече отъ имѣнитѣ равновѣсието между дрджавитѣ въ Европа. Ясно е, че Германия извѣрнти покушения сръбчу това, което оячнитѣ народи трѣбѣваа въсѣгдъ да прѣдметватъ, а имено прагито да оидѣдѣятъ оячнената си слѣдба и да принуждаватъ правителствата да се гравжатъ за тѣхъ, а не за частнитѣ и египотични интереси на въздуошнитѣ класи. Сигуренъ до тогана, до когато се допуснахъ подобни правителствата, която прѣдлумишено уязвоха Австро-Унгария и Германия въ войната да рѣшаватъ участията на хората, да съзакляватъ и да прѣдизвѣщатъ ревониѣтѣ.“

Тѣя хора, които се биятъ на бойнитѣ полета сж прѣтоловиси, които се борятъ за безоизртни идеали. По-дането оячнѣва като кани армитѣ — работничѣ да се повѣтъ на зачатата си да пообрѣчатъ на малкитѣ групи, които гоисодствуватъ политически надъ оячѣта, да нарушаватъ мера. Ние можемъ да разчитаме една на друга. Народѣтѣ е обединенъ.

Атенатата сръбчу Ленинъ

Споредъ в. „Правда“ атенатитѣ сръбчу Ленинъ е билъ извѣртенъ на 30 вечерята, съдыъ едно работническо оячвание стѣ една младежка жена. Ленинъ е билъ сръбчъ отъ двѣ жени, които го заприкажвахъ на нѣкакъ дѣкретъ и прѣвъ врѣме на разговора, били дахна сръбчу него три изстрѣла. Авторитѣтѣ на атенатѣ била веднѣтъ арестувана. Споредъ съвѣдания тѣ Киевъ, тѣ е била терористката Кляня Балана, родена отъ гр. Киевъ и прѣвъ 1917 година била осядена на 13 години каторжна работа за оимѣта за убийство сръбчу началника на жандармериата Повецки.

Прѣвнатъ развитъ, на който била предложена убийбата установилъ, че тя принадлежѣ къмъ партията на социалреволюционеритѣ. На атенатѣ не сж живи чужди и противничитѣ на болшевизма отъ Самара.

По олучай атенатѣта, в. „Правда“ е обявровадедна прокламация отъ Свѣрдловъ, въ която се казвало: Ние не се сѣмняваме че димитѣтѣ на атенатѣ неа доведатъ до дѣлнитѣ социалреволюционерни и до английскитѣ и оренски вземеници

Прѣговоритѣ за Польша.

Една видна послѣа личностъ дава въ „Neue Freie Presse“ съдѣлитѣ съвѣдания за нахѣденията си Радзивилловъ: Общо е убѣдѣдено, че ржководитѣтѣ австрийски и унгарски крѣлохе ояч рѣшеки да настояватъ на австро-полското разрѣшениа и че тѣ искатъ и настояватъ на него. Едно оудѣло оячласие между Германия и Австро-Унгария върху полския въпросъ не е поостигнато, Германия трѣбѣа въ близко будѣлаче да прѣдизрава едно свое прѣдложениае. Полицитѣ сж азѣстни до оега само за австро-унгарското прѣдложениае, но Германия не е направила едно свое прѣдложениае. Понеже буржѣе тѣхъ до сега липова съгласие върху разрѣшението, полското правителство виджѣ воо по-оино, че Польша е призвана къмъ едно живо съдѣйствие за неговото постигане. Графъ Буриенъ изказва това съвѣсно и оно и продължава да го повтаря. Между монархията и Германия трѣбѣа съдѣдователно да се започнатъ прѣговоритѣ до-оече, съ привлѣчението и на полицитѣ.